

ZÁVĚR

Ohlédnu-li se za právě napsanou diplomovou prací, nezbyvá mi než shrnout, že téma této práce by si zasloužilo ještě mnoho a mnoho dalších popsaných stran. Abych však byla schopna proniknout alespoň detailněji k podstatě vybraných problémů, byla jsem nucena zúžit, limitována stanoveným počtem stran, mou práci na témata pojednávající podle mého názoru o mezinárodní letecké přepravě ze všech nejlépe. Asi jako každá oblast práva, i oblast mezinárodního leteckého práva v sobě skrývá nesčetné množství situací a nejasných otázek.

Mezinárodní letecká přeprava je upravena úmluvami starými několik desítek let, ale také úmluvami datovanými až téměř jedno století zpět. Porovná-li ji s právem vesmíru, ke kterému má velmi blízko, jedná se rozhodně o oblast práva s velkou historií a vývojem, o oblast práva, která díky své atraktivitě a finanční prosperitě vždy hrála a hraje velký prim v zájmech jednotlivých států.

V úvodních ustanoveních mé diplomové práci jsem nejdříve představila oblast mezinárodního letectví a vytyčila cíle, kterých jsem chtěla dosáhnout, spolu s prezentací jednotlivých kapitol vztahující se samozřejmě k problematice mezinárodní letecké přepravy.

Druhá kapitola byla věnována vývoji letectví. Podala jsem vysvětlení, kde hledat počátky prvních letů a prvních úprav spojených s tímto technickým pokrokem. Následoval stručný průřez právní úpravou, především tou mezinárodní, následovaný zmínkou o základních organizacích, výborech či sdruženích, které se významným dílem podílely na vzniku všech důležitých úmluv, a na které je pak pouze jednotlivě upozorněno na různých místech mé diplomové práce.

Třetí kapitola pojednává o základních pojmech, s kterými se musí každá osoba pohybující se na poli mezinárodního práva leteckého pečlivě seznámit, pochopit jednotlivé souvislosti a umět je následně také prakticky využít. Pro naplnění tohoto cíle jsem záměrně ve velké míře využívala příkladů z judikatury, hlavně zahraniční, a pomáhala se tím snadněji zorientovat ve zkoumaném pojmu. Ačkoli běžně používané termíny vypadají bezproblémově, opak je pravdou.

Do čtvrté kapitoly jsem zahrnula tematiku přepravních dokumentů. Zamyslíme-li se nad jejich podstatou, značí nesmírné přispění do funkčnosti a organizace celé dopravy usnadňující její každodenní chod. V této kapitole jsem se zaměřila především na metodu srovnávací. Mým hlavním poznatkem je trend stále většího zjednodušování požadavků kladených na jednotlivé dokumenty a věřím, že jde o krok správným směrem.

Páté kapitole jsem věnovala to nejdůležitější a nejzajímavější na celé oblasti mezinárodního leteckého práva, a to problematiku jednotlivých systémů úmluv zaměřených především na odpovědnost dopravce za jím způsobenou škodu. Úmluvy jsem řadila chronologicky dle jejich vzniku a každou z nich jsem v průběhu podrobila kritice či uznání, s případnými návrhy úpravy. S velkým uznáním k ustanovení Varšavské úmluvy, jež byla a

stále je určitou oporou pro mezinárodní leteckou přepravu, musím přesto uznat, že v průběhu mé práce zřetelně vyplývala na povrch propracovanost a detailnost později přijatých úprav, zejména úmluvy Montrealské. Montrealská úmluva, ratifikována téměř stovkou států nabývá na důležitosti, a ačkoli velmi mladá je významným hráčem na poli mezinárodního práva.

Mým cílem bylo detailní prozkoumání jednotlivých hmotněprávních ustanovení zaměřené na problematiku odpovědnosti za škodu. Očividná je legislativní tendence přestávající preferovat zájmy leteckých společností, a zaměřující se naopak především na ochranu cestujícího tím, že dochází k zvyšování odpovědnostních limitů a v některých případech dokonce k odpovědnosti absolutní. I v této kapitole jsem se zaměřila na porovnání základních úmluv, opět za využití judikatury a dospěla k jednoznačnému závěru, že úmluvy mají co do své kvality vzestupnou tendenci.

Do šesté kapitoly jsem zahrnula o nikoli méně důležitou komunitární oblast leteckého práva. Odhlédneme-li od jejich trpkých a váhavých začátků, nyní se prezentuje velice podrobně zpracovanou, kvalitní úpravou důležitých oblastí leteckého práva. EU a její legislativa je významným spoluhráčem mezinárodní úpravy. V diplomové práci jsem se snažila o pojmutí těch nejzákladnějších nařízení, na kterých jsem se opět snažila vysvětlit základní a aktuální otázky letecké přepravy.

V závěrečné kapitole jsem nemohla opominout problematiku svobod vzduchu, kterou považuji za velice aktuální téma. Je až fascinující, jak propracovaný systém jednotlivých svobod může být. Pro úplnost jsem se zmínila o Úmluvě o civilním letectví, jež je vzorem mnohým národním úpravám, na které jsem stručně vysvětlila jednotlivá práva a povinnosti států.